

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16).

A Feltámadás

II. A PRÓFÉTÁK IGEHIRDETÉSEIBEN

1. *Hóseás* 6:1 — 3-ban így tesz bizonyosságot a próféta: "... feltámaszt minket, hogy éljünk az Ő színe előtt ... Az Ő kijövele bizonyos, mint az eső ...". Itt határozottan arról beszél a próféta, hogy Isten életre kelti Izráelt, éppen úgy, mint ahogy a tavaszi eső újraéleszti a száraz és halott téli földet.

A 13:14. egy lépéssel ismét továbbvisz bennünket: "*Hol van a te uralmad óh halál? Hol van a te romlásod óh seol?*" Ezeket a gondolatokat Pál is idézi (1Kor 15:55). *Hóseás* szavainak az az értelme, hogy a halál véglegesen legyőzetik, győzelmi esélyei teljesen megszűnnek (ezt fejezi ki a szokásos korabeli irodalmi eszközzel, a kigúnyolással a próféta).

E profécia történelmi háttere a szír-efraimi háború (Kr.e. 735-734)

Új poétáknak adott hatalom

*Minekünk nem adatott hatalom
Eltréfálkozni a sírok fölött,
S a bánatfából kivirágoztatni
Ráimádkozással az örömet.
A bánat egyetemes és örök,
És mély, mint a világ, —
S talán nem is fontos, hogy elvegyed
Vigasztalással a föld bánatát,
Csak az, hogy együtt bánkódjál vele.
Hogy mezítelen, csupasz vállait
Irgalom-paláستtal borítsa be.
Hogy zajlását álommá finomítsd,
S éjjelét csillaggal ültessd tele.
Hogy néma nyelvét beszédre
megoldjad*

És száraz kőnját könnybe kifakaszod.

Aztán — Istenre bízzad a vigaszt.

Reményik Sándor

és annak következményei (2Kir 15. és 16. fejezete, valamint És. 7. és 8. fejezete). Itt tehát jelképes értelemben a "nemzet feltámadása"-ról van szó.

2. *Ésaiás* 26:19., szintén az Izráel feltámadásában vetett hit diadalmas kifejezése: "megelevenednek halottaid, és holtesteim felkelnek ...". A legtekintélyesebb bibliamagyarázók szerint itt Isten szól, Ő ad egy csodálatos ígéretet válaszként a közösség előbb felhangzó imájára.

Az "Isten Szolgája"-ról szóló nevezetes ésaiási szakaszok (különösen 53:10-től és 52:13 — 53:12) vizsgálata során úgy tűnik, hogy itt nem egy közösség, hanem egy egyén sorsáról kapunk tájékoztatást. A Szolgának a felemeltetése pedig közelebb visz bennünket az újszövetségi feltámadás gondolatához, mint az eddig vizsgált helyek. Itt viszont azt kell megjegyeznünk, hogy a Szolga megaláztatása és felmagasztaltatása feltételezi ugyan a feltámadást, de nem használja *Ésaiás* a speciális kifejezést.

3. *Ezékiel* — Egy rendkívülien megragadó proféciát vizsgáljunk itt meg témánk szempontjából (Ez 37:1 — 14). A száraz csontokkal megtelt völgy képe megrázó háttér a hatalmas erejű profécia mögött. A látomásban megkérdezi Isten a prófétát: "Vajon megelevenedhetnek-e ezek a csontok?" *Ezékielnek* ez a válasza: "Uram Isten, te tudod."

Ennek a proféciaának a háttere Jeruzsálem eleste, a templom elfoglalása és a fogság, amely ilyen szavakat adott Izráel népének ajkára: "Bizony a mi bűneink és vétkeink rajtunk vannak, és bennük mi megrotha-

dunk, mimódon éljünk azért?" (Ez 33:10b.)

Bár itt is világosan kitűnik az összefüggésből, hogy a próféta nem a halálból való feltámadás konkrét, szó szerinti kérdésével foglalkozik (hiszen a fogságban levő zsidók éltek), de Isten végtelen hatalmát feltámasztó képességével illusztrálja (mennyivel inkább képes akkor arra, hogy a fogságból kiszabadítsa népét).

Ezékielnek a hite tehát Izráel Istenének szuverén hatalmán alapul, azon a hatalmon, amely legkézzelfoghatóbban és legfényesebben az ember teremtésénél nyilvánult meg (márpedig az, aki az első teremtésre képes volt, annak az "újra-teremtés"—feltámasztás mégkevésbé jelenthet problémát).

4. *Dániel* — Eddigi vizsgálódásunk során többször találkoztunk már a halálból való feltámadás gondolatával, de néha homályos utalásban, néha jövőbe mutató profécia keretében, néha pedig szimbólikus értelmű látomásban.

Dán 12:2., viszont — mint ahogy H. H. Rowley megfogalmazza — "az egyedüli olyan ószövetségi hely, ahol tiszta és vitathatatlan utalást találunk a halálból való feltámadásra". Ez a vers így hangzik: "És sokan azok közül, akik alusznak a föld porában, felsekkennek, némelyek örökéletre, némelyek pedig gyalázatra és örök útálatosságra."

A tudósok különböző háttérre helyezve értelmezik ezt a verset. Egy azonban vitathatatlan: ez az utolsó láncszem az ószövetségi hitfejlődésben, és alkalmas arra, hogy az új-szövetségi feltámadásról szóló tanítás első láncszeme hozzákapcsolódjék.

Almási Tibor

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor — Szerkesztő:
Rev. JOHN VADÁSZ HUNTER
P. O. Box 826,
Monterey Park, Cal. 91754
Tel.: (213) 284-5470

A szerkesztő bizottság tagjai:
Dr. Haraszi Sándor, Fülöp Árpád,
Gerő Sándor

Second Class Postage Paid
at Cleveland, Ohio

Subscription fee: \$10.00 per year

Send subscription and change of
address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct.

Palm Bay, Fla. 32905

Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék
Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gős hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: DR. HARASZI SÁNDOR, 217
Arrowhead Blvd., Jonesboro, Ga. 30236 —
Tel.: (404) 471-1303

Alelnök és a Bethesda Otthon igazgatója:
KISH J. ERNŐ, 748 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Tel.: (305) 723-3288

Főtákos: SCHAFER FERENC, 307 Al-
gonquin Ave., North Bay, Ont., Canada
P1B 4W1 — Tel.: (705) 474-3610

Pénztáros: DRESCHER LAJOS, 2636 East
124th St., Cleveland, Ohio 44120 — Tel.:
(216) 231-0038

Pénzügyi Bizottság elnöke: DR. HENRY
AUSTIN, 2 High St., New Brunswick, N.J.
08901 — Tel.: (201) 545-1392

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: DR.
BÍRÓ LÁSZLÓ, 750 Fordham Road, Palm
Bay, Fla. 32905 — Telefon (lakás): (305)
723-4627; Iroda: (305) 724-1580

Szemle

AZ EVANGÉLIUMI HÍRNÖK cikkeit mindig nagy figyelemmel kísérem. Nagyon jó bel- és külföldi vonatkozású cikkeket olvastam. Olvastam cikkeket, amelyek élénk vitát és eszmecserét válthatnának ki, és olvastam olyanokat is, amelyek az én nézetem szerint, káros viták megindítóai lehetnek. Hitünket megerősíti és Urunkhoz közelebb viűő cikkeiért a szerkesztőt ritkán dicsérik meg, de ez a szerkesztősséggel együtt jár. A jó magyarnyelvű cikkeket mindenki szívesen olvassa, mert azon a nyelven vannak megírva, amelyet olvasóink a legjobban értenek. Azok a cikkek azonban, amelyek ellentétes témákon vitatkoznak, meghasonlásokat okoznak sorainkban. Szerencsére, ezek a cikkek nem számosak. Meg kell ugyan értenünk, hogy a szerkesztő jogához tartozik cikkek közlése vagy nem közlése. Szövetségünk nem rendelkezik egy olyan egységgel, melynek hatáskörébe tartozna a cikkek előzetes kiértékelése. Szerkesztőségünk csak egy dolgozó tagból áll. Ennélfogva a lapunkban megjelenő cikkek nem minden esetben képviselik Szövetségünk vagy akár Szövetségünk tagjainak véleményét, hanem kizárólag a szerkesztő saját véleményét. A szerkesztőnek éppen úgy, mint akármelyikünknek lehetnek fogyatékosai. Mint Szövetségünk egyik tisztviselője, jómagam sem egyezem mindig az íróval, sőt nem lennék őszinte, ha tagadnám, hogy néha egy, vagy másik cikk nagyon rosszul hat reám. Azonban ennek ellenére sem szeretném az írónak a jogát korlátozni vagy megvonni tőle az őszinte vélemény és érzés-nyilvánítás jogát. Ez az amerikai rendszer. Mivel ezt a jogot megadom másnak, ezt magamnak is fenntartom. Testvéri szeretettel szeretnék egy-néhány tétel mellett állást foglalni és bizonyos eseményeket megvilágítani.

* * *

TÖBBSZÖR OLVASTAM azt az állítást, hogy ha nem indítottuk volna el a lelkészcsereit, ma valószínűleg már több Amerikai Magyar Baptista gyülekezet nem létezne. Ezt az állítást szerkesztői vélemények és indoklások követték. Az ilyenfajta állítások legtöbbje olyan személyektől eredt, akik akkor, amikor gyülekezeink megszűnése megkezdődött,

még talán Amerikában sem voltak. Ezek az állítások és vélemények tehát a valóságot nem ismerhető egyének-től származtak. Többször olvastam, hogy a gyülekezetek Magyarul beszélő lelképásztor hiánya miatt kezdtek megszűnni, hogy a gyülekezeti tagság egy jobb munkalehetőség és egy nagyobb életszínvonal utáni vágya által okozott szétszóródás következtében szűntek meg létezni. Ezek az okok, véleményem szerint, hozzájárulhattak ugyan, de ezek nem az igazi okok. Tény az, hogy fiatalságunk többnyire amerikai születésű volt és ezek éppen a magyarul szolgáló lelképásztorok gyülekezeteivel nem tudták magukat azonosítani. A szülők viszont ragaszkodtak a magyar nyelvhez. Ezért sem a fiatalságot, sem a szülőket nem lehet hibáztatni. Ennek következtében, a fiatalság lassan beleilleszkedett az amerikai gyülekezetekbe. Számítalan esetet tudok, hogy ezek a fiatalok az új gyülekezetekben vezetők lettek és még mindig azok. Emlékszem még, hogy egyik gyülekezetünkben három fiatal egyén távozott el egy-szerre, mert a gyülekezet nem volt hajlandó két nyelvre áttérni. A fiatalság nélkül maradt gyülekezetekben a csak magyarul beszélők száma mindig kisebb lett míg végre a gyülekezet megszűnt. Ezekben az esetekben a csak magyarul beszélő lelképásztorok nagyon keveset tudtak volna tenni, vagy segíteni. Ha mi, mint szövetség abban az időben többet törődünk volna fiataljainkkal, más lenne most a helyzet.

* * *

GYÜLEKEZETEINK EGY RÉSZÉ még ma is nagyobb hangsúlyt helyez a magyar nyelv megtartására, mint igaz küldetésünk végrehajtására. A mi hivatásunk és küldetésünk az, hogy hirdessük az evangéliumot, és hogy lelkeket vigyünk az Úrhoz. Csak nemrég, magyar születésű tagok elhagyták gyülekezeinket, mert a magyar nyelv elidegenítette gyermekeiket az amerikai társadalomtól. A történelem tehát újból megismétlődik. Tanuljunk a múlttól. Legyen ez intés nekünk. Ne kövessük el ugyanazt a hibát, amelyet elődeink elkövettek. Igyekezzünk megtartani fiataljainkat. Szolgáljuk Szövetségünk minden egyes tagját. Építsünk egy olyan légkört, amelyben minden tag jól érzi magát. Ez nem könnyű, de elérhető, hogyha

MEGMONDATOTT továbbá,
ha valaki elbocsátja feleségét, adjon neki válólevelet.

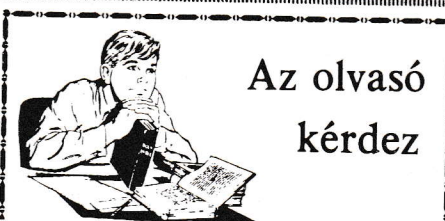
Én pedig azt mondom nektek; mindenki, aki elbocsátja feleségét parázناسág okán kívül, paráznává teszi azt; és aki elbocsátott asszonyt vesz el, paráználkodik.

kéz-kézben munkálkodunk. Néme-
lyek most bizonyára azt gondolják,
hogy a magyar gyülekezetek meg-
szüntetését javaslom. Ez nem így
van. Habár amerikai születésű va-
gyok, olvasok, írok és türhetően be-
szélek magyarul. Élvezem a magyar
nyelv szépségét és örülök magyar
származásomnak. Viszont, sokkal
jobban örülnék, ha megmaradt gyü-
lekezeink minden erejükkel a gyüle-
kezetek igazi hivatásának fordítá-
nák. Legyen elsődleges az Evangé-
lium hirdetése, a nyelv pedig legyen
másodlagos. A nyelv ne legyen cél,
hanem legyen eszköz.

* * *

AZT IS OLVASTAM, hogy a ma-
gyarországi ifjúság zenei tudása ma-
gasabb szinten áll, mint az ameri-
kaiaké. Ezzel nem egyezek. Habár
elismerem magyarországi testvéreim
eredményeit, szeretném megemlíte-
ni, hogy számtalan amerikai gyüle-
kezet hasonló, sőt sok viszonylatban
nagyobb eredményeket ért el. Anél-
kül, hogy lekicsinyelném a külföldi
eredményeket, őszinte lelkiismeret-
tel szeretném állítani, hogy mi Ame-
rikaiak is nehezen dolgozunk az Úr
szőlőjében, és lelki életünk színvo-
nala van olyan, mint a külföldi. Ne
próbáljuk összehasonlítani a ma-
gyarországi gyülekezeteket a mi má-
sodik vagy harmadik generációs küz-
ködő gyülekezeinkkel. Mi, akik
igyekezzünk eleget tenni államunk
nyelvének és kultúrájának, ugyan-
akkor pedig igyekezzünk megtartani
szüleink nyelvét és kultúráját, azt
vesszük észre, hogy legyengülünk
mindkettőben. Ezért tehát nem le-
het gyülekezeinket a magyarorszá-
gi gyülekezetekkel összehasonlítani.
Az Amerikai Magyar Baptisták kul-
túrális színvonala két síkú. Az egyik
síkon a régen bevándoroltak színvo-
nala, a másik síkon pedig a régen
bevándoroltak gyermekeinek kul-
túrális színvonala található. A másik
síkon levő csoport alapította 1909-
ben az Amerikai Magyar Baptista
Szövetséget. Ha történetesen Szövet-
ségünk világi lenne, nem hiszem,
hogy megtudnánk érteni egymást.
Nem tudom, hogy igaz szeretettel
lennénk-e egymás iránt, vagy csak
tisztelnénk egymást. Nékünk, hívők-
nek a szeretet és az egymás iránti
tisztület ápolása természetesnek kel-
lene, hogy legyen. Egyek vagyunk az
Úrban, testvérek vagyunk Krisztus-
ban, annak ellenére, hogy különbö-

ző nyelvünk és kultúránk van. Úgy
érzem, hogy a két kultúrának még
mindig van helye, és használatuk
szükséges gyülekezeteinkben. A
megoldás nem egyszerű és nem
könnyű. Szükségünk van olyan bölcs
és megértő vezetőkre és testvérekre,
akik fel tudják ismerni a problé-
mákat, és a felismert problémákat
kellő sorrendbe iktatni. Még mindig
van szükségünk a Magyar nyelv hasz-
nálatára gyülekezeteinkben, de ne

A Jelenések könyve 11:1-ben az
imádkozó megméréseiről van szó.
Hogyan értelmezzem ezt az igét?

* * *

Az említett igevers a következő:
"És adának nékem vesszőhöz hasonló
nádszálat, és angyal áll vala mellém
és monda: Kelj fel és mérd meg az
Isten templomát és az oltárt és azo-
kat, akik abban imádkoznak." A
szentírásban a megmérés az szem-
lélteti, hogy Isten beleavatkozik az
emberek életébe. Belszár király
megmértetett a mérlegen és híjával
találtatott (Dán 5:27). Ennek követ-
kezménye lett, hogy "ugyanazon éj-
szakán megöleték Belszár a káldeu-
sok királya" (Dán 5:30). Jób az igaz,
istenfélő, büngyülő férfit maga
kérte: "Az ő igazságának mérlegével
mérjen meg engem" (Jób 31:6). És
az Úr megáldotta Jób életét, mert hű
maradt a szenvedések között is. A
Zakariás könyve 2:1—4. verse Jeru-
zsálem megméréseiről szól. Ott egy
ígéret hangzik a megmért városnak:
"Kerítetlenül fogják lakni Jeruzsá-
lemet a benne levő barmok és embe-
rek sokasága miatt." Látjuk, hogy itt
is azon van a hangsúly, hogy Isten
cselekszik, belenyúl a város életébe.

A megmérés eredménye kétféle
lehet:

1. Eredményezheti azt, hogy Isten
különös gondoskodásába vesz egy vá-
rost, egy templomot és a templomba
járó embereket. "Mérd meg az Isten
templomát... és azokat, akik ab-
ban imádkoznak." "Tartsd számon
őket, ne legyen közülük elfeledve egy
sem. Az Úr Jézus mondja: "Néktek
még a fejetek hajszálai is mind szá-
mon vannak" (Mt 10:30).

tévezzük össze az igazi feladatunkat
a mulandó nyelvvel és kultúrával
sokkal fontosabb az Evangélium, az
üdvözet, az Úr Jézus Krisztus meg-
mentő kegyelmének hirdetése.

* * * Kish Ernő

(A "Szemlét" eddig mindig a lap
szerkesztője írta. Ebben a számban
szokásunktól eltérően Kish Ernő test-
vér Szövetségünk alelnöke, a Be-
thesda Otthon igazgatója írta a
Szemlét. — Szerkesztő.)

2. De a megmérés jelenthet íté-
letet is. A hadvezér, mielőtt egy vá-
rost megostromolt, megmerte azt.
Számba vette a falak hosszúságát és
magasságát. Ennek alapján készítet-
te el haditervét. Mikor az ostrom vé-
get ért a város elesett a győztes had-
vezér elrendelte, hogy az életben
maradt ellenséges harcosokat mérjék
meg kötéllel vagy mérővesszővel.
Ahogy egymás mellett arccal a föld
felé fordulva a porban feküdtek,
megmérték. Ezután rendelkezett a
győztes hadvezér, hogy hány kötél-
hosszúságú hadifogoly maradjon
életben. A többiekét dárdával a
földhöz szegezték.

A jeruzsálemi templom és a
templomban imádkozók megmére-
tése az ótestamentumi korszak végét
teszi szemléletessé. Isten ítélettel
nyúlt bele népe életébe. Krisztus
után 70-ben Titusz római hadvezér
lerombolta a várost és felégette a
templomot. A templom volt a végső
menedék az imádkozók számára, de
az sem mentette meg őket, mert nem
vették komolyan meglátogatásuk
idejét. A 2. vers azt hangsúlyozza,
hogy Isten a pogányokat kegyelmébe
fogadta: "De a tornácot meg ne
mérj, mert a pogányoknak ada-
tott."

Gerő Sándor

FONTOS KÖZLEMÉNY

Lapunk kezelője
1980. március 1-től:

Mrs. Mary Steg
321 Wilbur Ct.
Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

Az előfizetéseket, adományokat
kérjük erre a címre küldeni.

NŐK ROVATA

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Női konferencia elnök:
Dr. Haraszi Sándorné
Alelnök: Fülöp Árpádné
Pénztáros: Kautz Edvinné

“Szeretteim, szeressük egymást...”

Nagyon megragadott az alábbi történet s olvasás után úgy döntöttem, hogy megosztom veletek Testvéreim.

Egy apa írja:

“Most egy éve történt. Az íróasztalom mellett ültem, a havi kifizetendő adósság elosztásával bajlódtam, amit rendszeresen csekken szoktam elintézni. Péter fiam, aki akkor 12 éves volt, sugárzó arccal jött be hozzám és kijelentette: Édesapám! Ma van a születésnapod és 55 éves lettél és én most 55-ször akarlak megcsókolni, minden évre egyet akarok adni! El is kezdte Péter nagy hévvel, de én a sok fizetnivalóra tekintettem, amik az íróasztalon kiterítve voltak és bánatosan mondtam: Óh Péter! Ne bánts most, látod mennyire el vagyok foglalva?! És tovább kezdtem írni a számlákat... A nagy csendre lettem figyelmes... felnéztem... és láttam Péter nagy kék szeméit könnybelábadtan, ahogy szomorú arccal nézett reám. Hirtelen, mintegy bocsánatkérően

szóltam hozzá: Péter, majd holnap befejezed!

Péter nem felelt, csak csalódottan, lehajtott fejjel, lassan elhagyta a szobát. Aznap este, lefekvés előtt úgy szóltam fiamhoz: Péter! No most fejezzük be, amit előzőleg már elkezdted...! De Péter úgy tett, mintha nem hallotta volna... Két hónap múlva egy baleset érte Pétert, úszás közben görcsöt kapott és a víz hullámai elborították testét. Amikor végre kifogták, már halott volt. Testét oda helyeztük, ahol vakációja alatt legszívesebben időzött velünk, s ahogy most úgy visszaemlékezem — írja az édesapa — ezen a neki kedves helyen, most sok szép madár csiripel körülöttem, a galambok turbékolnak, de a legszebb hangú éneklőmadarak sem énekelnek olyan szépen, mint ahogy az én kis Péter fiam szokott énekelni. Az ő hangja cseng a fülemben, és az ő kérése az 55 születésnap csókkal! Elment, és itthagyt az emlékekkel és azzal a fájdalommal, hogy éhes volt a szeretetre és nem adtam neki időt! A befejezetlen születésnap csók és sok egyéb most visszagondolva jön elém... éget... és vádol! Óh! Csak megtudnám neki mondani, mennyire megbántam, de most már késő, csak az emlék és vád marcangolja lelkemet!”

Nagyon megrendített a fenti édesapa visszaemlékezése és fájdalma, s mintegy figyelmeztetés szolt hozzám. Mi szülők a rohanó világban elvagyunk foglalva a különböző iskolai, gyülekezeti, családi teendőinkkel s vajon nem esünk-e hasonló hibába, mint a fenti édesapa?

“Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van” (I. Ján. 4:7). Így írja János apostol. Mindenki szeretetre vár. Billy Graham dr. igehirdetésében mondotta egy alkalommal: “A világ meghal egy kis szeretetért.” A szeretet az Istentől van, mi természetesen nem tudunk Önélküle szeretni, mert nem a mi természetünk, de Istennek az a természete, mert “... Ő, maga a szeretet” (I. Ján. 4:8). Ha Isten él és lakik a szívünkben, akkor rajta keresztül tudunk szeretni. Ez Ige arra

tanít bennünket — és a fenti történet is —, hogy míg az Úr ad időt és alkalmat, *ma* adjunk szeretetet, mert a szeretet amit *ma* adunk, az marad meg, a tegnap már visszahozhatatlanul a miénk, a holnap még nem a miénk és kitudja lesz-e holnapunk? De a *ma* a miénk! Ragadjunk meg minden alkalmat, hogy adjunk szeretetet annak, aki várja tőlünk! Adjunk szeretetet nem félszívvvel, hanem teljes szívvel, először Istennek, azután embernek!

Faulkner Károlyné

TURMEZEI ERZSÉBET:

Első aranymondásom

Az eget rótszínűre festve tűz volt falunkban egyik este. S amikor másnap reggel jártam ott, láthattam az üszkös romot, s azt olvashattam a kormos falon: “Látod, a tűz mi-csoda hatalom!”

Öt éves koromban történhetett. Este édesanyám lefektetett. Az imádságot elmondtam hibátlan, s szemem álomra zártam. De szívem elfogta a félelem. Ha újból tűz támadna hirtelen! Rekedten kongna a harang megint, és ami szép, kedves elégne mind!

Édesanyám odajött: miért nem alszom? Aggódva simogatta meg az arcom. Elpanaszoltam, miért remegek: A sötétben talán rossz emberek lopódkodnak, és meggyullad a ház, amikor senki sem vigyáz! S édesanyám — most is emlékezem — akkor összekulcsolta a kezem, és az első aranymondásra engem akkor tanított életemben: “Hogyha Isten velünk, ki ellenünk?! Mi az Ő oltalmában pihenünk, Ő vigyáz reánk minden pillanatban.” “Ha Isten velünk”...

Mondtam, mondogattam... S nem ijesztett a romok képe sem... Nemsokára aludtam édesen.

Azóta már a félvilág is égett. Édesanyám, most is áldalak Téged, hogy kezem akkor este összetetted, hogy ezt a hitet szívembe vetetted.

Azóta annyi minden porba hullt. Sok emléket eltemetett a múlt. De elkísér ezernyi változáson az én legelső aranymondásom. Kinyílnak, elhervadnak a virágok, de ez a virág nem hervad el látod. Édes vigaszával járunk-kelünk: “Ki ellenünk, ha az Isten velünk!” S amit akkor meg se köszöntem talán, most köszönöm neked, Édesanyám.

ÉRTESÍTÉS

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség

1980. július 17—20-ig

tartja évi országos közgyűlését

BRIDGEPORT,
Connecticutban.

A közgyűlés témája:

ÜNNEPELJÜK
AZ ÚR JÉZUS KRISZTUS
JELENLÉTÉT
A SZENT LÉLEK ÁLTAL

(János ev. 16:23.)

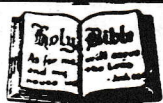
* * *

Akinek szállásra vagy a repülőtér-ről, autóbusszállomásról az imaházhoz való jövetelnél járműre van szüksége, kérjük írjon a következő címre:

Rev. George Rowe
1728 Fairfield Avenue
Bridgeport, Ct. 06605

Telefon: Office: (203) 368-1757
Home: (203) 366-7240

Misszió mezőkről...

DIAKÓNUS AVATÁS PALM BAY-BEN

Ez év január 30-án áhítat és ünnepi hangulatban történt Szabó Zoltán testvér diakónussá avatása, és Bánkúti Lajos testvér beiktatása az aktív diakónus szolgálatba.

A diakónusi hivatásra vonatkozó bibliai kitételeket Rev. Kurtz Lajos és Eibner József testvér olvasta fel. Azután a gyülekezet pástora, dr. Bíró László testvér ismertette a diakónusi tisztség komoly feladatát, melynek teljesítése a diakónus felkészültsége, igyekezete, jó szándékai mellett is szükségessé teszi az Úr erejére való támaszkodást és a Szent Lélek általi irányítást. A pásztorok a jelölthöz, Szabó testvérhez intézett

Gárdonyi Géza:

Írás a Bibliába

— Az Újszövetség Könyve elé —

*Ez a könyvek, könyve,
Szegény ember drágagyöngye.
Égi harmat lankadtaknak,
Világosság földi vannak.
Bölcsességek arany útja:
Boldog, aki rátalál!
Szomjas lelkek forrás-kútja,
Hol pohárral Krisztus áll.*

*Ez a könyv az örök törvény,
Királyon láncc, rabon napfény,
Tévelygőnek hívó harang,
Roskadónak testvéri hang.
Elhagyottnak galambbúgás,
Viharvertnek ereszet,
Haldoklónak angyságúság:
"Ne félj: fogd a kezemet."*

*Gyermekeknek is: "Mily szép rege",
Bölcsnek: "Rejtelmek tengere!"
Fal, — s túl rajta élő hangok,
Köd, s benn zengő hárfák, lantok.
Templomok közt legszebb templom:
Csak megnyitom s benn vagyok.
Ablakán a Paradicsom
Rózsáira láthatok.*

*Minden fakul, minden romlik,
Márványvár is összeomlik.
Bíborleplek ronggyá mállnak,
Dicsőségek füstbe szállnak.
Csak ez a könyv nem tér porba,
Míntha volna élő lelke! . . .
Ez a könyv a Mózes bokra:
Isten szíve dobog benne.*

kérdéseiből ismét kitűnt, hogy a diakónusi szolgálat nagy jelentőséggel bír a lelki közösség életében. A felavatási ima után Rev. Petre Gábor és Rev. Kurtz Lajos testvér mellett a gyülekezet diakónusai is résztvettek a kézrátételben.

Az aktív diakónusi szolgálatra beiktatott Bánkúti Lajos testvér már Magyarországon fel lett avatva diakónussá és gyülekezeti vénné, és már több éven át mint diakónus szolgált a New York-i Magyar Baptista Gyülekezetben.

Az ünnepélyes aktus után a Pásztor és az egész gyülekezet kézfogással üdvözölte Bánkúti Lajos testvért és kedves nejét, Esztert, valamint Szabó Zoltán testvért és kedves nejét, Ilonkát.

Eibner József

* * *

ARANYLAKODALOM PALM BAY-BEN

Az Úr kegyelméből Vass Sándor testvérünk és kedves neje, született Nyce Erzsébet, december 14-én ünnepelték 50 éves házassági évfordulójukat.

A diszebed igazi meglepetés volt részükre, melyet a gyülekezet tagjai és barátai készítettek elő nagy gondallal és szeretettel.

Az ünneplő nép az imaház alsó termében, megterített asztalok körül várta Vass testvérek megérkezését, akik az utolsó percig nem tudták mi van készülöben. Beléptükör az "Íme egy mátkapárt lát most szemünk" jólismert karének dallama csendült fel az egybegyűlt nép ajkán.

Vacsora után dr. Bíró László testvér, gyülekezetünk pásztorja üdvözölte Vass testvéreket, és egy rövid beszédben mutatott rá az isteni kegyelem megnyilvánulásaira és áldásaira az elmúlt 50 éven át. Példaként hangsúlyozta, hogy a Vass testvérek, férj és feleség, öt évtizeden keresztül hűek maradtak az Úrhoz, egymáshoz, az Úr népéhez és szeretteikhez. Ugyanakkor az Úr pedig megőrizte őket az élet változó körülményei között, és áldásaiban részesítette őket.

A jelenlevők közül többen üdvözölték szeretettől áthatott szavakban az ünnepelt párt; köztük rev. Fülöp Árpád testvérek, Kish Ernő, Bánkúti Lajos stb., míg Kurtz testvérnő egy

szólóénekekkel járult a megünnepléshez. Vass testvér köszönetnyilvánítása és az "Áldott legyen a frigy" elneklése után, rev. Kurtz Lajos testvér imájával zárult örömtelt együtt-létünk.

Vass Sándor és neje Nyce Elizabeth.

Az Úr adjon továbbra is öröm és áldástelt éveket szeretett Vass testvéreinknek.

Eibner József

* * *

Az egek beszélnek Isten dicsőségét, és kezeinek munkáját hirdeti az égboltozat.

(19. Zsoltár 2. v.)

* * *

Hatalmas nagy Isten ég s föld teremő,
Kinek kezében van múlt, jelen, jövő.
A mi gyarló elménk fel nem foghat Téged,
De teremtedben felismerjük léted.
Isten teremő a zöldelő fűszálat,
A magasba erő hatalmas nagy fákat
A hegyek bérceit, a folyó vizeket,
Kicsiny patakokat, nagy tengereket —
A hajnal hasadását, bíbor veres színbe —
A felkelő reggelt gyöngyharmatos díszbe.
A sugárzó napot a magas kék égre,
Amely világít mindenségre.
Nap lementé után az est elérkezett
Sötétség borítja be a kéklő eget.
Kigyulnak az égen millió csillagok
Tündöklő fényükkel mindegyik ragyog.
Hatalmas nagy Isten teremő ezeket,
Felfogni nem bírom létezésüket.
Minden művedet naponként csodálom,
Lehullva a porba magam megalázom.
Bölcs teremő Isten, mennyei jó Atyám
Köszönöm, hogy egykor meghallgattad imám.
Kegyelemi trónodról reám tekintéttél —
A bűnnek porából engem kiemeltél.
Hála legyen érte imám meghallgattad
Jézus vére által lelkem megváltottad.
Áldom és dicsérem érte szent nevedet,
Mert boldoggá tetted egész életemet.
Egyet óhajtott szívem egy a benső vágyam,
Jézus megváltómat zarándok utamon
Mindég hűn szolgáljam.

KOVÁCS FERENC
(Palm Bay, Fla.)

AKIK ELMENTEK

KULCSÁR FERENC
1888—1980

Kulcsár Ferenc testvér, a Detroit-Lincoln Parki Magyar Gyülekezet tiszteltbeli elöljáróját 1980. január 11-én, életének 92. évében hazahívta az Úr. Virrasztása 13-án, vasárnap, temetése pedig 14-én, hétfőn ment végbe nagy részvét mellett.

Kulcsár testvér 1888. november 23-án született Szilágysámszon közösségben, Erdélyben. 1909-ben házasságot kötött Kulcsár Juliannával, akivel 54 esztendő éltek együtt boldog házasságban. 1911-ben jöttek ki Amerikába új hazát keresni. Még ebben az évben mind a ketten megtértek és együtt adták át szívüket az Úrnak és Ward West Virginiában hitük vallomására Orosz István testvér részesítette őket a bemeztetésben. 1930-ban költöztek Detroit Michiganbe. Itt mindjárt csatlakoztak a Magyar Baptista gyülekezethez. Ilyen módon Kulcsár testvér a First Hungarian Baptist Churchnek 50 éven át volt hűséges tagja. De nemcsak tagja, hanem karmestere, orgonistája, sőt diakónusa is. Olyan elöljáró volt, aki mint követendő példa előtte járt a gyülekezetnek. Amíg járt tudott, a gyülekezetből soha nem hiányzott és soha nem készt el. Világi értelemben szegény ember volt. Kétkézi munkás. De gazdag volt a jócselekedetekben. Mindig készséges és jókedvű adakozó.

A vasárnapi virrasztáson és a hétfői temetésen megjelent népes gyülekezet előtt Bogár József és Herczki András, a gyülekezet korábbi és a jelenlegi lelkipásztora hirdették a vigasztalás alkalmas ígét. Különösen találó volt a Bogár testvér által felolvasott egyik ige, a 68. zsoltár 6. verse. Ez az angol szövegben azt mondja: "Isten az egyedülvalókat is családba helyezi." Kulcsár testvérék gyermektelen házaspár voltak, de családjuk volt a gyülekezet. Felesége halála után különösen. Beteljesült rajta a zsoltár úgy is, hogy amikor már az egyedüllakás terhes és fárasztó volt számára, az Úr családba helyezte, mert Szin Rudolf

testvérék, mint családtagot otthonukba vitték. Később, amikor már több ápolásra volt szüksége, a Rivergate Homeba költözött. De ott sem volt magára hagyva. A gyülekezetből nemcsak a lelkipásztor házaspár, de többen is rendszeresen látogatták. Kulcsár bácsi mindenkit szeretett és őt is sokan szerették. Szájharmonikájával az Otthonnak hamarosan népszerű és közkedvelt lakója lett. Élete egy újabb bizonyosága volt a 37. zsoltár 25. versének: "Gyermek voltam, meg is vénhedtem — mondja a zsoltáros —, de nem láttam, hogy elhagyottá lett volna az igaz." Mellette álltunk akkor is, amikor a megfáradt szíve az

utolsó dobant és csendes békeségben egy utolsó sóhajtással visszadadta lelkét Teremtőjének. A vándor hazaérkezett. Ő is elmondhatta Pál apostollal: "Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam; Végezetre eltetett nékem az igazság koronája, melyet megad nékem az Úr ama napon, az igaz Bíró; nemcsak nekem pedig, hanem mindazoknak is, akik vágyva várják az Ő megérkezését" (2Tim. 4:7—8).

Kulcsár Ferenc testvér elment, de mi is követni fogjuk. Csendes, istenfélő élete legyen buzdítás számunkra és emléke legyen közöttünk áldott!

Krónikás

Olvassuk, tanulmányozzuk a Szentírást

6. lecke 1980. április 6.

Mária Magdaléna
ján. 20:1—2, 11—18.

Napi elmélkedések:

Márc. 31, hétfő. Szeresétek ellenségeitek. Luk. 6:27—36.

Ápr. 1, kedd. Megmentve hit által. Luk. 7:36—50.

Ápr. 2, szerda. Mária Magdaléna követi Jézust. Luk. 8:1—3.

Ápr. 3, csütörtök. Jézus megmossa tanítványai lábát. Ján. 13:1—17.

Ápr. 4, péntek. "Elvégeztetett!" Ján. 19:17—30.

Ápr. 5, szombat. Jézus temetése. Ján. 19:31—42.

Ápr. 6, vasárnap. Jézus megjelenik Mária Magdalénának. Ján. 20:1—18.

Aranymondatt: "Elméne Mária Magdaléna, hirdetvén a tanítványoknak, hogy látta az Urat . . ."

Vasárnapi imaáhitat: Könyörödjünk hogy sokan hűek legyenek az Úr munkájában (I. Kor. 15:51—58).

* * *

7. lecke 1980. április 13.

Isten népének élete
Péter I. 2:9—16; 4:1—3.

Napi elmélkedések:

Ápr. 7, hétfő. Élő reménység. Péter I. 1:3—9.

Ápr. 8, kedd. Felhívás szent életre. Péter I. 1:13—25.

Ápr. 9, szerda. Élő kövek. Péter I. 2:1—10.

Ápr. 10, csütörtök. Isten szolgálatában. Péter I. 2:11—17.

Ápr. 11, péntek. Jöcselekedetekért való szenvedés. Péter I. 3:8—19.

Ápr. 12, szombat. Önvizsgálat és éberség. Péter I. 4:1—11.

Ápr. 13, vasárnap. Részesülés Krisztus szenvedésében. Péter I. 4:12—19.

Aranymondatt: "Mint szabadok, és nem mint akiknél a szabadság a gonoszság palástja, hanem mint Istennek szolgálói" (Péter I. 2:16).

Vasárnapi imaáhitat: Könyörödjünk hogy hit által sok lélek megigazuljon (Gal. 3:23—29).

* * *

8. lecke 1980. április 20.

Várván az ígéretre
Péter II. 3:3—13.

Napi elmélkedés:

Ápr. 14, hétfő. Hit erősítés jó erkölccsel. Péter II. 1:3—11.

Ápr. 15, kedd. Fény a sötétben. Péter II. 1:16—21.

Ápr. 16, szerda. Jönnek hamis próféták. Péter II. 2:1—10.

Ápr. 17, csütörtök. Óvakodás a hamis tanítóktól. Péter II. 2:17—22.

Ápr. 18, péntek. Óvakodás a csúfolódóktól. Judás 17—23.

Ápr. 19, szombat. Az Úr visszajövetelének ígérete. Péter II. 3:1—9.

Ápr. 20, vasárnap. Növekedés kegyelemben és tudományban. Péter II. 3:10—18.

Aranymondatt: "De új eget és új földet várunk, az Ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik" (Péter II. 3:13).

Vasárnapi imaáhitat: Könyörödjünk hogy a Szentlélek által legyünk imádkozókká! (Judás 17—25.)

* * *

9. lecke 1980. április 27.

Világosságban járás
Ján. I. 1:5—10; 4:1—6.

Napi elmélkedések:

Ápr. 21, hétfő. Isten a világosság.

Ján. I. 1:5–10.

Ápr. 22, kedd. Új parancsolat. Ján. I. 2:1–11.

Ápr. 23, szerda. Ne szeressétek e világot. Ján. I. 2:12–17.

Ápr. 24, csütörtök. Krisztus ellenségei. Ján. I. 2:18–29.

Ápr. 25, péntek. Menekvő hely Istennél. Zsoltár 43.r.

Ápr. 26, szombat. Igazság és szeretet. Ján. II. 4–11.

Ápr. 27, vasárnap. Gájus, Diofrefesz, Demeter. Ján. III. 5–12.

Aranymondát: "Ha pedig a világosságban járunk, amint Ő maga a világosságban van. Közösségünk van egymással, és Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől" (Ján. I. 1:7).

Vasárnapi imaáhitat: Könyörögjünk hogy Isten vezetése alatt állhasunk (Zsolt. 43.r.).

Tanítványság

Bartimeus látni akart és kitartó, konok várakozással kivárta az időt... Zákheus pénzt szerzett... de látta, hogy nem megy... nem tudott élni csalással szerzett vagyonán... A katonai templomot épített s volt neki egy szolgálója, talán fogadott fia... s nagy beteg volt... Uram nem kell eljőnnöd házamba... micsoda udvariasság, micsoda alázat... a mai ígérető elvárja, hogy a Feltámadott Krisztus vagy legalább a Szentlélek most rögtön itt legyen ám és engem, téged meggyógyítson, mert ha nem, akkor nincs Isten és mire való az Egyház meg a pap... Lassan a testtel a századostól, de sokat tanulhatunk. Uram, csak szóld a szót... az Ige elég nekem... neked is? Óh, megyek, megyek, rögtön megyek... Követlek Uram akárhova mégy... Igen ám, de a rókának barlangjuk van, a madaraknak fészkek... a tanítványság feltevélei: 1. dolgozz, 2. bizalom, 3. okosság-felelősség, 4. hát még a megbocsátás, az igazán nehezen megy, 5. meg a felebaráti szeretet . . .

P. Gy.

„És vezérel téged az Úr szüntelen, megelégti lelkedet nagy szárazságban is, csontjaidat megerősíti és olyan lesz, mint a megöntözött kert és mint a vízforrás, amelynek vize el nem fogy” (Ézs 58, 11).

ENGLISH SECTION**Foreword**

“Lift up your eyes and look—to the hills and be reminded of the One who made heaven and earth and is still in control of our troubled world and the universe in which it spins.

Lift up your eyes and look—to the cross where God intervened in history to provide a perfect re-

demption and reconciliation so that man can walk again with his God.

Lift up your eyes and look—on the fields that are ripe for harvest and pray the Lord of the harvest for workers to do the reaping while it is yet day.”

Arnold S. Boal

Successful Ethnic Ministries Overcome Cultural Differences

by Jim Lowry

Southern Baptists have become the most culturally pluralistic denomination in the world by recognizing the right of people to retain cultural differences in their worship practices, according to a language missions expert.

Jim Lewis, assistant director of the language missions department of the Southern Baptist Home Mission Board, told students at a world missions conference in Nashville that America, long known as the melting pot of the world, probably should really be called a tapestry, or mosaic, because melting pot implies that everyone is the same.

In America, our philosophy has been for everyone to conform to us,” Lewis said. “We have become cultural chauvinists who believe our way of doing things is the norm.

“As Southern Baptists we have recognized that to be different is not to be wrong, it is just to be different. Every person has the right to be different because these differences are what give us our identity.”

Southern Baptists, long seen as a regional, white, middle class group, have congregations among 77 nationalities in 70 languages, and with 90 American Indian groups and deaf persons.

Lewis explained that the United States is the largest recipient of immigrants in the world, with an annual 400,000-person quota. An additional 10 to 12 million non-immigrant persons also come into the country as students, diplomatic personnel, foreign crewmen and tourists.

Lewis estimated that between eight and 12 million illegal aliens enter the United States each year. And if a

sufficient number of sponsors are available, up to 14,000 refugees are allowed to enter the U.S. each month.

This presents Southern Baptists with a challenge, especially in light of the Bold Mission Thrust goal of reaching every person in the world by the year 2000, Lewis said.

“These goals will never become reality as long as Southern Baptists preach in English and teach Sunday School just one way,” Lewis said.

“We have to be sure that the message we send reaches people in a way they will understand. And we must be especially careful to encourage people to become His, not to become like us.”

Lewis said one key in ministering with international persons may be to allow them to give rather than always receiving ministry. “Let them cook a meal, provide a program, sing native music or another activity which is culturally unique to them,” he said. (BP)

A small businessman

... from the old country kept his accounts payable in a cigar box, his accounts receivable on a spindle, and his cash in the cash register.

... I don't see how you can run your business today,” said his son. “How do you know what your profits are?”

“Son”, replied the businessman, “when I got off the boat, it was only the pants I was wearing. Today your sister is an art teacher, your brother is a doctor and you are an accountant. I have a car, a home and a good business. Everything is paid for. So you add it all up, subtract the pants, and there's your profit.”

Rev. William B. Molnar retires

October 7, 1979 was a memorable Sunday in the history of The First Hungarian Baptist Church of New York City. Our Pastor, Rev. William B. Molnar, preached from Luke 22:14-23, using the topic "In Remembrance of Christ." His sermon, as usual, was thorough and reached down into our hearts. He spoke of Jesus as he was preparing to leave the disciples for the cross of Calvary. He also spoke about going away, resting, retiring, but not ceasing to work . . . For some, this was a surprising concept, as if they heard it for the first time, while others listened to it as the disciples did many years ago back in Palestine. But everyone was deeply touched.

As the Communion Service proceeded something unusual took place. Our Deacons were exchanging worried glances as they approached the last pews in the chapel. As each little cup disappeared in the hands of the participants, their faces showed unmistakable agony. While this may have seemed appropriate for the occasion, our regulars sensed that something was amiss. When everyone was served, there remained only one glass on one of the brass communion trays. One glass for the Pastor and the two Deacons. There was a second of silence in there. Silence where you could hear the drop of a needle on the floor. Everything seemed to come to a stop. Even time itself. But then a miracle took place. There was a feeling of something warm. The feeling of oneness. Simultaneously three or four hands moved, and glasses were replaced on the tray so that the communion continued uninterrupted. Perhaps this was the first time in our church history that there were not enough glasses to serve everyone.

At the closing of the service the Congregation sang Hymn number 39, as always, "Blest be the tie that binds Our hearts in Christian love." It seemed that more people were singing this familiar Hymn without looking into the music than other times. They were not looking into the Hymn book because they were not able to see. Their eyes sparkled with tiny water droplets like crystal dew in the morn. This wasn't an ordinary Communion Sunday (although it

never is); this was something special!

After the service everyone was ushered upstairs into the Fellowship Hall to participate in the "Retirement Luncheon" for Rev. and Mrs. Molnar. Although the occasion was unheralded, and by request was kept within our church family and friends, there were over fifty who came to say "Goodby" to our Pastor and his dear wife. Our Pastor of six years was retiring. This was his last official day as the Pastor of our church. The ladies prepared a sumptuous banquet and we enjoyed those traditional Hungarian dishes. Brother Alexander C. Banyai, the Chairman of our church, moderated the festive event after the luncheon. Our Pastor and his wife were greeted by many who came (some of them as far as Connecticut and Pennsylvania). There were farewell speeches, piano renditions, singing of Hymns, Bible readings, or simply an embrace, a kiss, and some simple words such as: "thank you for being what you were to us." The words, the feelings, and emotions reverberated on the surrounding walls and penetrated the hearts of those present. We thanked the Molnars all as one for their untiring effort to further the Gospel of Jesus Christ among the Hungarian Baptists here in The Greater New York Metropolitan Area. And not only here; but all over the country, and abroad, as he was the President of the Hungarian Baptist Union of America for a number of years. We thanked them also for carrying us to the throne of grace in their prayers during all these years. Thanked them for caring, and reaching out unselfishly a helping hand whenever we needed it. We thanked them for not remembering or counting against us our shortcomings, but always treating us with Christian love and understanding.

Brother Molnar spoke in response to our expression of gratitude, and said that this was not meant to be a goodby. They will remain close, both physically and spiritually. They will be moving to Naugatuck, Connecticut, which is not too far from New York City. He also said that they accept the invitation or the request of our church to serve Communion the first Sunday of each month. Since

then we have had blessed events together as he served in his new capacity as our guest speaker. Rev. Molnar may be like the prophet Samuel, who after his retirement from public work became more involved in the affairs of state than ever before while a circuit judge. The familiar words of the Hymn writer now more than ever before sound so true and dear, ". . . . Blest be the tie that binds our hearts in Christian love!" As we wish the Molnars well in their retirement, we can not help doing it with a bit of selfishness, for wishing them well is wishing us well. For we became the recipients of their attention, as well as their love in their retirement. So, October 7, 1979 was not the end but a blessed beginning, and altogether a memorable event in our church history. Praise be to the Lord for that!

Reported by *Barnabas J. Halo*

EUGENE L. CLARK:

Nothing is Impossible

I read in the Bible the promise of God,
That nothing for Him is too hard.
Impossible things He has promised to do
If we faithfully trust in His Word

The word of the Lord is an anchor secure
When winds of uncertainty blow;
Though man in his weakness may falter and fail;
His Word will not fail us we know

"All things are possible," this is His Word.
Receive it. This written for you.
Believe in His promises, God cannot fail;
For what He has said He will do.

Creator of all things, with infinite power,
He spoke—they appeared by his mouth.
Impossible things are not known unto Him.
He made us, He ruleth the earth.

Nothing is impossible when you put your trust
in God;
Nothing is impossible when you're trusting in
His Word.

Listen to the voice of God to thee:
"Is there anything too hard for Me?"
Then put your trust in God alone and rest
upon His Word;
For everything, oh everything, yes everything
is possible with God!

* * *
"Now faith is the substance of things hoped
for, the evidence of things not seen."

(Heb. 11:1)

God put the church into the
world, but the devil put the world
into the church.